

На Волині сім'ї учасників АТО і загиблих не платитимуть комунальних послуг

На черговій сесії облради було прийнято звернення до керівників органів місцевого самоврядування області — міських, селищних та сільських рад — із проханням звільнити родини учасників АТО від оплати комунальних послуг. Оскільки посвідчень учасників АТО ще ніхто не має, депутати внесли доповнення щодо того, щоб пільги надавалися не за посвідченням, а за довідкою з військкомату.

16%

така кількість громадян РФ, опитаних у серпні «Левада-Центром», відчуває радість від анексії Криму Росією. Відмітимо, чотири місяці тому ця цифра становила 23%.

У полоні перебуває близько 700 українських військових

У ході останніх боїв на Донбасі в полон потрапили 680 українських військовослужбовців, із них 80% — з-під Іловайська. Про це повідомив генерал-полковник запасу, керівник Центру обміну полонених Володимир Рубан. Він наголосив, що інформація про кількість українців, узятих у полон під Іловайськом, закрита.

5

Відомості.інфо

№34 (726)

4 – 10 вересня 2014 року
<http://www.vidomosti.info/>

Тема дня

Командир підрозділу «Захід» Ігор ЛАПІН: У мене не було бажання сидіти на дивані та чекати, коли війна постукає у двері

Командир підрозділу «Захід» добровольчого батальйону «Айдар» розповів у ексклюзивному інтерв'ю газеті «Відомості» про ситуацію на сході України.

— Коли ви прийняли рішення поїхати на Схід?

— У мене не було бажання сидіти на дивані та чекати, коли війна постукає у двері. Військових у державі є дуже багато, а воїнів — мало. Я пішов, бо вмію воювати. По-друге, мені було незручно сидіти тут, у штабі Самооборони, а туди відправляли молодих хлопців.

— Чому саме батальйон «Айдар»?

— Це єдиний батальйон, який підпорядковується Міністерству оборони. Саме там нас зустріли і прийняли. Перші хлопці з Волині вирушили туди, коли ще будували укріплення. Я поїхав на Схід у супроводі одного волинського політика. Потім він повернувся додому, а я залишився зі своїми земляками. Там очолював підрозділ «Захід», який існує в батальйоні «Айдар». Фактично всі бойові операції проводилися безпосередньо цим підрозділом, і ліву частку становлять хлопці з Самооборони Волині. Останнім часом також виконував обов'язки командира батальйону в період його відсутності.

— Скільки часу ви перебуваєте на Сході?

— Фактично з початку конфлікту. З кінця травня по сьогодні.

— Як змінилась ситуація з початку конфлікту? З ким воюєте зараз і з ким воювали раніше?

— Ми воюємо з бандитами і найманцями. Лівава частка людей, які там були раніше, — це люди, задрманені російською пропагандою. Чому так? Україна прогнала Росію інформаційну війну. Жоден український канал там не працює. Зате російські працюють усі. Жодного українського радіо не працює. На-

віть український мобільний зв'язок тягне слабо. Я додому дзвоню через російський роумінг.

Чому вважаю, що ми програли інформаційну війну? Поясню. Коли моя група виводила більше 45 жителів із містечка Металіст, вони мені казали: якщо чорна майка та чорні тактичні рукавички, то це «Правий сектор» і фашисти, а якщо камуфляж — чеченці. Настільки були зазомбовані російською пропагандою.

У серпні на Схід прийшли російські професійні військові. Що говорити, коли командиром танка має бути офіцер із вищою освітою, не рядовий призовник, який максимум може бути механіком-водієм. Коли ми палимо танки, то знаходимо там російські паспорти і посвідчення російських офіцерів.

Ще на початку серпня наша група стикнулася з підрозділом «Гюрза», сформованим у Чечні. Ми знайшли їхні телефони та флешки, і в нас є відеозаписи їхніх «подвигів», які вони документували. З серпня воюємо лише з росіянами. Це з Кубані, Курська...

На жаль, тільки зараз по телебаченню почали розповідати про десантників. Ми вже давно ці документи збираємо. Якщо раніше воювали козачки, які за гроші приїхали, то сьогодні вже воюють російські професійні кадрові офіцери. Наскільки нам повідомляли полонені, то в них тут як стажування. Крім контрактників у запасі, що підписують контракт за гроші, ще є військові, що проходять стажування для подальшої кар'єри. Російським воєнним україні потрібен запас про учасника бойових дій.

— Чи є у вас підтримка серед місцевих жителів?

— Підтримка є. Коли тільки приходимо, вони нас спочатку клянуть, але потім до них уже доходить. У населеному пункті, де ми стоїмо, мамочки з дітками гуляють по вулиці, а там, де нема української армії,

■ ДОВІДКА

Ігор Лапін народився у 1969 р. Закінчив Ковельську середню школу № 1 у 1986 р., у 1987 р. пішов у армію. Після строкової служби вступив у Курганське військово-політичне училище (за Уралом). У 1993 р. проходив військову службу в Збройних силах України. Є кадровим офіцером. У 1996 р. звільнився в запас. З 1997 р. — адвокат Волинської обласної колегії адвокатів. Останні 17 років є адвокатом в основному по кримінальних справах. З грудня — на Майдані, в січні лютому — 12-а сотня Майдану та Самооборона Волині. На цей час — командир підрозділу «Захід» батальйону «Айдар».

сім'ї, знущались. Я представлення на нагороду написав уже давно. Чому не нагородили — не знаю.

Чого ще бракує українському війську, так це тактично грамотних рішень. У нас кожен рядовий може бути грамотним тактиком на певній ділянці, але не глобально. На Сході потрібні глобальні тактичні рішення. Я часто сварюся з генералами і кажу, що треба працювати групами по 20–30 чоловік. Вони ж посилають групу військових, яку розривають на мінних полях чи під «Градами». Солдатів посилають у місто, коли не зайняті висоти, з яких нас розстрілюють разом із цим містом і цим бідним населенням. Мені кажуть: рух має бути цією дорогою, там же має розміщуватися блокпост, а я ж бачу, що неможливо поставити тут блокпост, бо тут нас розстріляють.

люди живуть у підвалах без води, їжі та світла. Вони вже все давно зрозуміли, тільки нічого зробити не можуть. Але зрозуміли дуже добре.

— Чи можливий на Сході партизанський рух?

— Люди, які вступили раніше в добровільні ополчення так званої Новоросії, взяли до рук зброю і в яких на руках кров, партизанити не будуть. Інші сидять удома по підвалах.

— Чого бракує українському війську для перемоги?

— Нашому війську для перемоги бракує непродажних генералів. Тобто бракує генералів, які стали генералами не за гроші, й тих, що не служать на передовій не бачив. «Айдарівці» нагородили або посмертно, або ніяк. Один із випадків. Один із «айдарівців», Олег Михайлов із села Дерно, підірвав себе гранатою, прикриваючи вихід групи. Бойовики знайшли його телефон, дзвонили

Ще один приклад. Я даю координати, що з такого-то квадрата б'ють «Гради» і дальнобійна артилерія. Ніхто в той квадрат не стріляє. А потім виявляється, що там шахта Ахметова. От тобі й генерали...

Також уже зараз потрібно готуватися до зими. Будуть потрібні термобілизна, взуття. Досі бракує касок.

Ми реально воюємо на чотири фронти. З Путіним, який постачає зброю, фінансує найманців і відправляє регулярні війська. З генералами, які вже шість разів нас розформовують. І ми воюємо з тими, які під ім'ям «Айдару» паплюжать наші імена. Четвертий фронт — це вороги в протилежних окопах.

— Україна входить у стадію довгої війни?

— Якщо армія закупляє зимовий одяг, то будемо воювати довго.

— Як оцінюєте шанси захоплення нових територій? Той самий Херсон, Миколаїв...

— Путіну потрібна дорога в Крим. Якщо ми нічого не робитимемо, то на Сході буде так само, як із Кримом. Укріплення Маріуполя — це правильно, але на Сході має бути жорстка укріплена лінія оборони. Якщо зараз її не почнуть будувати, то Путін відкусить південь. Що тоді для нього буде взяти Полтаву і Київ? Якщо у нас гратимуться у вибори і не оголосять повної мобілізації, не переведуть усе виробництво на потреби війни, то буде важко. Крім того, на Сході вже зараз мають організувати партизанські загони. Повинна йти диверсійно-підривна робота. Коли на Росію піде «вантаж 200», в них почнется паніка, а в нас з'явиться шанс зупинити війну.

— Чи є ймовірність, що Путін може піти на захід України?

— На Західну Україну Путін не полізе, бо кожне місто йому буде як Грозний. Для порівняння, Грозний захищало п'ять тисяч чеченців. Втрати росіян — 70 тисяч. А Грозний приблизно як наш Луцьк.

46-мільйонна країна потенційно може мати 10 мільйонів партизан. А міські партизани — це не партизани в лісі. Ми на цей момент маємо впроваджувати певні заходи. Люди не обов'язково мусять їхати на Схід, але вони повинні мати зброю. Якби в березні Україна дала татарам у Криму зброю, в Донецьку і Луганську нічого такого не було б. Росіяни зав'язли б у Криму.

Спілкувався Михайло ГАРЩАЛЬ

